

Gornja Radgona, 1. 7. 2011

Spoštovane policistke in policisti, veteranke in veterani, spoštovani rezervni in upokojeni miličniki, pripadniki posebne enote milice, spoštovani visoki gostje, pozdravljam vas v imenu Policijsko veteranskega društva »Sever« za Pomurje. S posebnim veseljem pozdravljam veterane vojne za Slovenijo, veterane ostalih sorodnih organizacij, še posebej pa predstavnike veteranskih organizacij iz Hrvaške in Madžarske ter kolege policiste iz Avstrije. In ne nazadnje, lep pozdrav vsem pripadnikom enot civilne zaščite, gasilcev, zdravstvenega osebja, prostovoljcev, ki so delovali v junijskih dneh 1991 in vse vas občanke in občani.

Radgona je v letu 1991 pokazala svojo enotnost in privrženost ideji samostojne slovenske države, ki je klila vse od Maistrovih časov, obdobja druge svetovne vojne in posameznih obdobj po njej. Bila je sečišče kultur, demokracije in sožitja različnih ljudi. Ob Holmcu je bil prostor, kjer je sovražna vojska pokazala brutalnost, poskus neciviliziranega reševanja konfliktov in vsiljevanja preživete ideologije.

V medijih tistih dni smo prebirali debelo tiskane naslove » Radgona – slovenski Vukovar », vendar ne dolgo. Spomini so zelo hitro bledeli in danes imamo občutek, da se razen ob pomembnih dogodkih, ki jih organiziramo tu, Radgona še komaj kdaj omenja ali ob dajanju pomembnosti drugim bolj na način, tudi v Radgoni se je nekaj dogajalo. Zato vsi, ki smo strahote 7 dnevne vojne na našem območju doživeli, te pozabe ne smemo dovoliti. Zaradi spomina na prve civilne žrtve, ki so padle pri nas, spomine na trpljenje tistih, ki so bili ranjeni in tistih, katerim so bile uničene njihove domačije, njihova mladost in njihove sanje.

Vsi, ki smo pekel Radgone junija in julija 91 preživeli, smo junaki. Pa ne glede na to ali smo opravljali svoje delo ali smo bili vpoklicani ali pa smo začutili klic

domovine in smo prostovoljno prijeli za orožje, molotovke ali pomagali vsem, ki so bili pomoči takrat najbolj potrebni. Nobene potrebe ni, da bi se danes po 20 letih prepirali, kdo je bil bolj ali kdo manj pomemben. Pomembno je, da smo preživel, da smo Radgono obnovili, da imamo svojo državo, ki je po 20 letih taka kot je in ki bi jo morali imeti vsi bolj radi. Če bi jo imeli dovolj radi, potem tudi ne bi dopuščali tega, da bi si to – našo - z vojno pridobljeno državo posamezniki prisvajali, jo izkoriščali in med nas državljanke vnašali nemir in nezadovoljstvo.

Novi svetli in urejeni prostori policijske postaje so ob primerni ureditvi lahko tudi prostor, kamor bodo mladi, tako novi policisti, kot tudi učenci osnovnih šol, naši vnuki in pravnuki hodili k uram zgodovine. Združiti in urediti bo treba le ogromno materiala, ki je na razpolago v Gornji Radgoni z znanjem ljudi, ki to naše obdobje raziskujejo in ga lahko izoblikujejo v bogato muzejsko zbirko, ki bo krasila stene notranjosti te prelepe zgradbe. Tistim, ki pa nam je bilo dano, da smo lahko to obdobje nastajanja nove države tukaj doživeli in dogodke sooblikovali pa mora biti častna dolžnost, da bomo našim znancem pripovedovali o tem in tako na najbolj pristen način krepili domovinsko vzgojo in ljubezen do domovine.

V imenu vseh miličnikov in policistov se zato ob tej priliki zahvaljujem za vso pomoč, ki smo je bili deležni pri opravljanju naših nalog v obdobju procesov demokratizacije in nastajanja nove države. Hvala vsem, ki ste nam zaupali in z nami na kakršen koli način sodelovali.

Čestitke, spoštovane policistke in policisti ob dnevu Slovenske policije in posebne čestitke vsem dobitnikom priznanj

Hvala, gospa ministrica Kresalova – s posebnim ženskim čutom ste si ogledali našo ljubo staro zgradbo policije na Maistrovem trgu in odločno rekli »dovolj«. Izpolnili ste svojo obljubo, policistom ste zagotovili boljše delovne pogoje, Radgoni pa dostojen spomenik in pomnik, ki ga dobivamo ob 20. obletnici rojstva nove države.

Srečno Slovenija in srečno policistom v novi zgradbi.